

KAMMASKIN, kammasci'n, m. 5. Ett slags maskin, som begagnas till ullkamning.

KAMMUSSLA, f. 1. Ett slagte af musslorna. *Pecten*. Den egentliga *K-n*, *P. opercularis*.

KAMNING, f. 2. Handlingen, då man kammar.

KAMP, m. 2. 1. (fam.) Häst. Brukas äfven ofta i mening af: dålig häst.

KAMP, m. sing. II. (ursprungl.: fält) Strid. *En hård k.* — Bildar sammansättningarna *En-vigeskamp*, *Dödskamp*.

KAMPANJ, kammpannj, m. 5. (fr. *Campagne* af lat. *Campus*, fält) Fälttåg.

KAMPANJFLAGG, kammpannjflagg, f. 1. Den flagg, som på ett örlogsfartyg hissas under gaffeln, för att antyda, till hvilken nation ett fartyg hör.

KAMPE, kämme, m. sing. Ett slagte af gräsen. *Phleum*.

KAMPERA, v. n. 1. (fr. *Camper*) 1) Vara lägrad. — 2) (fam.) Flacka af och an. — *Kamperande*, n. 4. o. *Kampering*, f. 2.

KAMPERINGSKONST, f. sing. Läran om lägers utstickning.

KAMPESCHTRÄD, se *Campecheträd*.

KAMPGRÄS, n. sing. Se *Slässkämpar*.

KAMRAT, kamrrät, m. 5. (fr. *Camarade*, af lat. *Camera*, kammare) Egentl.: en som bodde i samma rum med en annan. 1) En, som har samma värf, göromål, förrättning som en annan. *K. i ett yrke, ett arbete, en tjenst. K. i fält. Vara k. med någon. Bemöta någon som k. Lefva som k-er.* Har flera sammansättningar, såsom: Arbets-, Embets-, Skol-, Vapenkamrat. — *Syn.* Stallbroder. — 2) En, som gör en annan sällskap på väg, resa, o. s. v. Har sammansättningen *Reskamrat*. — 3) (fam.) Brukas stundom i tilltal till personer af ringare klassen. *K., var beskedlig och visa mig vägen.*

KAMRATSKAP, n. 5. o. 5. Det förhållande, hvori en person står till en annan, då de äro kamrater.

KAMRERARE, m. 5. ell. **KAMRER**, kammrer, m. 5. Se *Kamererare*.

KAMTÅTEL, m. sing. Se *Kamgräs*.

KAMULL, kammull, f. sing. (fabr.) Kammad ull.

KAMULLSGARN, n. sing. Garn, spunnet af kammad ull.

KAMÖDLA, f. 1. Ett ödleslagte. *Iguana*.

KANA, f. 1. Isbana. *Slå k.*, skrilla på isen.

KANAL, -äl, m. 5. (lat. *Canalis*) 1) Vattengraf, till aflopp, vattning eller för segelfarten. Man har sålunda sammansättningarna: *Aflops-*, *Vattnings-*, *Aftappnings-*kanal. *Gräfsa en k. Segelbar k. Landet är genomskuret af k-er. Göta k.* — 2) (geogr.) *Engelska K-en* ell. blott *K-en*, sundet emellan England och Frankrike. — 3) (anat.) Rör eller gång i en djur kropp, som förer någon vätska. — 4) Rör ifrån belgorna i ett orgelverk till väderlådorna. — 5) (artil.) Loppet i en kanon. — 6) (fig.) Medel, utväg att vinna, ernå något. [Ca-]

KANALBYGGNAD, m. 5. Byggnad, anläggande af en segelbar kanal.

KANALLINIE, f. 5. Sträckningen af en segelbar kanal.

KANALSYSTEM, -stäm, n. 5. Flera med hvarandra efter någon viss plan sammanbundna, segelbara kanaler.

KANALJE, kanällje, m. 5. (fr. *Canaille*, pack) Dålig, gemeu menniska, skurk. [Ca-]

KANAPÉ, m. 5. (fr. *Canapé*, af grek. *Konopeion*) Hvilsoffa. [Ca-]

KANARIE-FLEN, n. sing. Se *Kanariegräs*.

KANARIE-FRÖ, n. sing. Frö af grässlaget *Kanarie-Flen* (*Phalaris canariensis*), som ges kanariefåglar till foder.

KANARIEFÅGEL, kanariefåg'l, m. 2. pl. — *fåglar*. En sångfågel ifrån Kanarieöarna, i sin hemort gröngul och brungrå med gul bringa och mage, men i sitt tama tillstånd vanligen halmgul. Skrifves äfv. *Canariefågel*. *Fringilla canariensis*.

KANARIEGRÄS, n. 5. Grässlaget *Phalaris canariensis*.

KANARIESECT, kanariesä'ckt, m. sing. Ett slags sött och starkt vin ifrån Kanarieöarna.

KANARIESOCKER, n. sing. En sort fint råsocker, ursprungligen ifrån Kanarieöarna.

KANDELABER, kandelab'r, m. 2. pl. — *labrar*. (lat. *Candelabrum*) Större armljusstake. [Can-]

KANDERA, v. a. 1. (lat. *Candere*) Öfverdraga (frukter) med socker. — *Kanderande*, n. 4. o. *Kandering*, f. 2. [Can-]

KANDI, kändi, n. sing. (fr. *Candi*) Se *Kandisocker*. [Can-]

KANDIDAT, kanndidat, m. 5. (lat. *Candidatus*, egentl. hvitklädd) 1) (ursprungl.) Sökande till ett embete eller värdighet. De, som i Rom sökte embeten, voro hvitklädde; deraf namnet. — 2) Den, som söker en akademisk lärdomsgrad och undergått, i medicin, juridik eller teologi den första, eller i filosofien den enda, för en sådan grad föreskrifna examen. [Can-]

KANDISOCKER, n. sing. Kristalliseradt retnadt socker, eller hvad man i allmänhet kallar Bröstsocker.

KANEL, -él, m. sing. Den kryddlika, inre barken ell. safven af Kanelträdet. — *Ss. K-brun, -färg, -färgad, -konfektur, -konserv, -lukt, -smak.*

KANELBAKELSE, m. 5. Bakelse, tillredd af ägg, socker, kanel och sötmandel.

KANELBARK, m. sing. Barken af Kanelträdet.

KANELBRÖD, n. 5. Ett slags finare bröd af ägg, smör, socker, kanel och mjöl.

KANELMAKRONER, m. 5. pl. Makroner, tillagade af sött- och bittermandel, socker, ägg-hvita och kanel.

KANELOLJA, f. 1. Eterisk, vällyktande olja, erhållen af kanel genom distillation.

KANELSOCKER, n. sing. Kanderad kanel.

KANELSPRIT, m. sing. Distilleradt brännvin, hvori kanel blifvit digererad.

KANELSTEN, -éstén, m. 2. Hyacintröd granat.

KANELSTÅNG, f. 5. pl. — *stänger*. Långt, cylinderformigt hoprulladt stycke kanel, d. v. s. i den form, hvori kaneln ankommer utifrån.

KANELTRÄ, n. sing. Sjelfva veden af Kanelträdet.

KANELTRÄD, n. 5. Trädslag, hvans inre bark är den som krydda allmänt begagnade kaneln. *Cinnamomum*. *Ceylonskt K.*, växer på Ceylon; lemnar den bästa kaneln, som är ljusbrun och ganska tunn. *C. zeylanicum*. *Kinesiskt K.*, växer i Kina och Cochinchina; lemnar sämre kanel än den förra.

KANELTÄRTA, f. 1. Tårta, tillredd af ägg, socker, kanel och sötmandel.

KANELVATTEN, n. 5. Vatten, distilleradt öfver kanel.

KANFAS, kánnfass, m. sing. (fr. *Canevas*, af lat. *Cannabis*, hampa) 1) (ursprungl.) Gles-trådig hampväf. — 2) Dyligt linne, som genom limning erhållit styfning.